

CINC - GIRONA TEMPS DE FLORS'15

INTRODUCCIÓ

Per Girona Temps de Flors presentem aquesta nova proposta, efímera, que segueix amb la voluntat de reforçar la idea que CINC és molt més que un centre de negocis. És un referent en la prestació de serveis empresarials de màxima qualitat. I això és el que valoren les empreses que acull.

El tema de l'ambientació és el llibre:

JOAN SALVADOR GAVINA (en anglès *Jonathan Livingston Seagull*) de Richard Bach

Una fàbula en forma de novel·la escrita el 1970 per un expilot de l'exèrcit americà. La novel·la va sobre una gavina, en Joan Salvador Gavina, que no vol regir-se per les lleis de la seva espècie. Que no vol viure només per subsistir, que cerca alguna cosa més. Com aquesta passió i esforç per volar cada cop més alt i millor, el porten a ser expulsat del clan, però també a conèixer noves formes de viure, a no saber-se únic però sí especial.

Una metàfora sobre el camí personal, la voluntat de superació, la persecució dels propis objectius, però sobretot un cant a la llibertat.

Experimentació de les pròpies possibilitats, recerca de noves formes de viure, voluntat de superació, persecució dels propis objectius, compartir allò après.

Són tot característiques que han de formar part de les empreses que formen un gran Centre de Negocis.

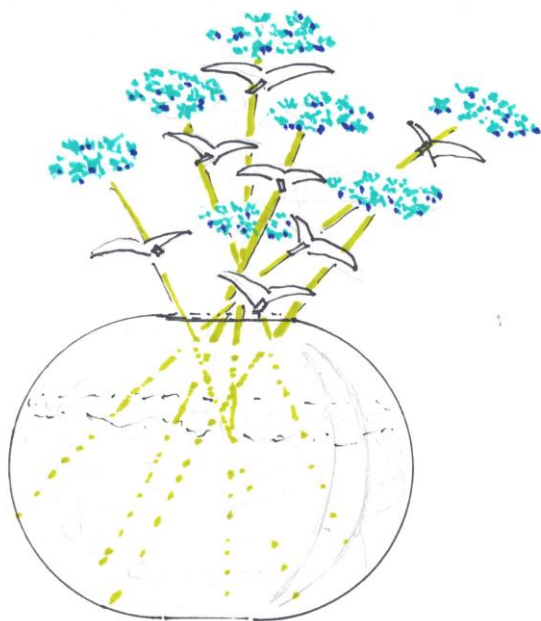
Per aquest motiu l'hem escollit com a fil conductor de tota la decoració.

PROJECTE

La decoració consistirà en penjar a la façana 5 siluetes de gavines de 1,2m de llarg aprox. realitzades en tablero envoltat de reixa metàl·lica i aquest revestit de flors artificials blanques.

A l'interior, a cada mostrador de recepció hi haurà un centre floral realitzat en flors blaves com el lliri africà blau, que simbolitzin el cel, amb gavines de paper, enganxades amb minipinces, dins d'una peixera amb aigua, que simbolitza el mar.

Als vidres dels vestíbuls, a l'ascensor, s'enganxaran algunes de les frases de les gavines, extretes del llibre, realitzades en vinil blanc:

FRASES

Heu de comprendre que una gavina és una idea il·limitada de la llibertat, una imatge de la Gran Gavina, i tot el vostre cos, d'extrem a extrem de les ales, no és altre cosa que el vostre propi pensament.

Per a la majoria de gavines l'important no és volar, sinó menjar. Per a aquesta gavina, tanmateix, no era el menjar el que importava, sinó el volar.

Era viu i tremolava lleugerament de goig, orgullós de controlar la por. Aleshores, sense cerimònies, encongí el gros de les ales, estengué els curts i angulosos extrems, i es precipità directament cap al mar.

*Podrem bandejar la nostra ignorància, ens descobrirem com a criatures de perfecció, intel·ligència i habilitat. Podrem ésser lliures!
Podrem aprendre a volar!*

Qui és més responsable que una gavina que troba i segueix un nou camí ple de sentit, un fi més alt per a la vida?

Amb la mateixa fermesa interior, volà a través d'espesses boires marines i s'enfilà amunt fins a cels clars i enlluernadors... mentre les altres gavines jeien a terra, sense conèixer res més que la boira i la pluja.

De manera que això és el cel?, pensà, i va haver de somriure per sota del nas. No era molt respectuós d'analitzar el cel, just en el moment en què hom està a punt d'entrar-hi.

Durant els dies següents, en Joan va observar que en aquell lloc hi havia tant per aprendre sobre vols com en la vida que havia deixat enrere. Però amb una diferència. Aquí hi havia gavines que pensaven com ell. Ja que, per a cada una d'elles, la cosa més important de la vida era reeixir i mantenir-se en la perfecció d'allò que més estimaven fer, que era: volar!

*La mateixa norma s'aplica ara a nosaltres, evidentment: elegim nostre món futur mitjançant el que hem après en aquest d'ara. No aprenguis res, i el proper món serà igual que aquest, amb les mateixes limitacions i llasts de plom per superar.
Va estendre les ales i plantà cara al vent.*

*Començaràs a palpar el cel, en el moment que reïxis la velocitat perfecta. I això no vol dir volar a 1000 Km/h, ni a 1 milió, ni a la velocitat de la llum. Perquè qualsevol número és ja un límit, i la perfecció no té límits.
La perfecta velocitat... és ser allà!*

Però ni un d'ells, ni tan sols en Pau Puig Gavina, no havia arribat a creure's que el vol de les idees podia ésser tan real com el vol del vent i les plomes.

El teu cos sencer, de punta a punta d'ala, no és res més que el teu propi pensament, en una forma que pots veure. Trenca les cadenes del pensament i trencaràs també les cadenes del teu cos...

Tens la llibertat d'ésser tu mateix, el teu veritable ésser, aquí i ara, i no hi ha res que t'ho pugui impedir. És la llei de la Gran Gavina.

- Vols dir que puc volar?

- T'estic dient que ets lliure!

L'única llei de veritat és aquella que ens porta a la llibertat. No n'hi ha d'altra.

No creguis el que els teus ulls et diuen. Tot el que et mostren és limitació. Mira amb el teu enteniment, descobreix el que ja saps i trobaràs la manera de volar.